

Můj pohled na Erasmus+

Viktorie Dimovová

Poslední lednový týden naše škola v rámci projektu Erasmus+ přivítala zahraniční hosty z Francie, Polska, Německa a Maďarska. Jelikož už uběhl rok od mé návštěvy ve Francii i přes nadšení, že znovu uvidím známé tváře, jsem byla z blížícího se příjezdu své kamarádky mírně nervózní. Tentokrát se naše role obrátily a bylo na mně se o Francouzku postarat. Společně s ostatními studenty jsme se snažili vymyslet co nejpestřejší program. I učitelé na nás naléhali, každý dostal nějaký úkol. A jediné, co mě motivovalo k práci, byl týden bez učení, který mě i ostatní studenty měl čekat. Naštěstí jsem věděla, že v tom nejsem sama. Spolu s kamarády zapojenými do projektu jsme doufali, stejně jako naši učitelé, že vše dopadne bez sebemenších problémů a že se studenti budou vracet domů s pocitem, že jim týden strávený v České republice něco pozitivního přinesl.

Ráda bych vám nastínila průběh celého týdne a shrnula konečné dojmy.

V pondělí jsme se všichni shromáždili v aule a pomalu se začali seznamovat s ostatními účastníky programu. V plánu byla prohlídka litovelských a olomouckých památek. Po většinu času jsme byli bez učitelského dozoru, s čím jsme neměli problém, ale trvalo nám nějaký čas, než jsme s cizinci našli společnou řeč. Tím, že jsme měli většinu času spíše volnější, bylo pro nás mnohdy obtížné je zabavit po celou dobu. Nepomohlo tomu ani chladné počasí, které nám výrazně zúžilo výběr aktivit, a tak nám nezbylo nic jiného než si sednout do restaurace. Studentům jsme doporučili ochutnat tradiční česká jídla, u kterých nemohla chybět všemi oblíbená kofola. Úterý bylo částečně v kreativním duchu. Dopoledne jsme měli za úkol vytvořit roláž z fotografií našeho gymnázia. Poté jsme jeli do Velkých Losin, kde nás čekala exkurze do továrny na papír s podrobným výkladem. Na závěr jsme si i my mohli vyrobit a ozdobit svůj vlastní papír. Po obědě na nás čekaly dvě příjemně strávené hodiny v akvaparku. Po příjezdu do Litovle jsme se přemístili na bowling, kde jsme si užili spoustu zábavy. Ve středu jsme se vydali autobusem na prohlídku do Javoříčských jeskyní. Jak jsme se blížili k cíli, všude kolem ležel bílý sníh. Většina z cizinců byla z pohádkového počasí nadšena, protože pro města, ve kterých bydlí, sníh není typický. Další prohlídka, na kterou jsme se, hádám, všichni těšili nejvíce, byla v litovelském pivovaru. Seznámili jsme se s procesem vaření piva a s dalšími zajímavostmi spjatými s pivovarnictvím. Ale věc, na kterou jsme se všichni těšili nejvíce, byla samotná ochutnávka piva. K té bohužel nedošlo, protože po nás měla objednanou prohlídku další skupina. Při cestě zpět jsme potkali podezřelé množství učitelů, mířících k branám pivovaru. V tu chvíli nám došlo, která skupina byla objednaná po nás. Na smutnění nebyl čas. Čekala nás laser game, kterou jsme si náramně užili. Po třech dnech se mezi námi uvolnilo napětí a všichni jsme se mezi sebou bavili nehledě na národnosti. Utvrdila to i pozdější návštěva karaoke baru, které se bravurně ujali studenti z Německa, kteří chodí do hudební třídy. Týden uběhl lusknutím prstu a zbýval nám poslední den projektu. Zahraniční kamarádi pro nás celý týden v čele s Palorou nacvičovali hudební představení, které připadlo na čtvrtek. Krásnější zakončení týdne jsem si nedokázala představit. Večer se všichni studenti rozloučili společnou večeří. Bylo to velmi dojemné.

A dojmy? Našla jsem nové přátele a to je to nejcennější. Vzpomínky, které jsem za tento týden nastřádala, mi navždy zůstanou zaklíněné v mysli a doufám, že se znovu všichni sejdeme.

Chtěla bych poděkovat našim učitelům, kteří nám umožnili se zúčastnit tohoto projektu a byli nám po celou dobu k dispozici. A jestli někdo z vás, studentů, váhá, zdali se má někdy zúčastnit podobného projektu, určitě neváhejte! Nebudete litovat!